

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev

za Avstro-Ogrsko . . . K 4.—
» Nemčijo . . . » 5.—
» ostalo inozemstvo . . » 6.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 10 h.

Za oglašila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte in zahvale po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravništvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir« v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnehranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVI.

Celovec, 19. januarja 1917.

Št. 3.

Poslanec Dobernig zboruje.

V vójnem času Slovenci ne prirejamo političnih zborovanj. Na Koroškem je zaspalo celo delovanje nepolitičnih, kulturnih društev. Ne rečemo, da je to prav in dobro, pa ne gre drugače. Saj je imelo pri nas n. pr. celo tako kulturno društvo težave, ko je v patriotične namene, z dovoljenjem c. kr. okrajnega glavarstva, priredilo igro. Igralo se je kajpak slovensko. Če je vsled tega marsikateri vir za razne patriotične namene suh, ko bi bil lahko živ vrelec, ni naša krivda in se bomo o tem pogovorili, ko pride čas zato.

Drugače je pri naših sosedih. Ne samo da zborujejo doma v državi, tudi na Nemško hodijo na shode.

Posl. Dobernig je imel dne 8. jan. shod zaupnikov v sejni dvorani trgovske in obrtne zbornice v Celovcu, ki mu je predsedoval celovski župan baron pl. Wetzlar.

Dobernig je v svojem govoru, kakor po-
snamemo iz »Freie Stimmen«, razvijal te-le misli:

Tri politične misli, ki so ga vodile dolgo let v njegovem političnem delovanju so po dogodkih v svetovni vojski bile opravičene. Prva, da je panslavizem, oziroma neoslavizem nevaren ne samo za Avstrijo, ampak tudi za Evropo, in da je važnejše kakor nemško-češki prepir, jugoslovansko vprašanje in balkansko vprašanje. Druga, osovražena in tudi v Celovcu od gotove strani pobijana politična vodilna misel je bila, da mora biti edino pravi prostor avstrijskih Nemcev le na strani dinastije in armade. Tretja misel je bila, da je edini varni in trdni temelj za skupno monarhijo le v dualizmu, vse drugo da je zanič, zlasti trializem.

Dobernig zagovarja državni zbor, da je storil več, kakor se navadno čuje. Zbornica je v dobi od 1907 do 1911 izvedla nagodbo z Ogrsko in trgovske pogodbe ter podržavljenje železnic na severu, od 1911 do 1914 pa brambni zakon in zakon o vojnih dajatvah, službeno pragmatiko in finančni načrt, v odseku se je preresetalo

zavarovanje za starost. Ljudstvo je začelo klicati po parlamentu in se je vedno občutilo kot sramota, da grof Tisza ni govoril samo za Ogrsko, marveč za skupno monarhijo, mi pa smo bili državljani druge vrste.

Nato je razpravljajal o pogojih za uspešno delovanje parlamenta. Treba je določiti nemški državni jezik, izločiti gališke poslance, napraviti nov poslovni red za državni zbor in rešiti nemško-češki prepir.

Govoril je o zedinjenju vseh avstrijskih Nemcev, o pogajanjih s krščanskimi socialci, o posvetih s poslanci iz Nemčije v Monakovem, Solnogradu, Berlinu, pri katerih se je govorilo o bodoči skupni državni in gospodarski politiki in o čemer se je poročalo tako avstrijski vladi kakor nemškemu državnemu kancelarju. Praktičnih uspehov pa niso imeli pogovori z ogrskimi politikami, pač pa nas je Ogrska v gospodarskih vprašanjih pustila na cedilu.

O zahtevah avstrijskih Nemcev je izvajal: Že oktobra 1914 je izdelal na podlagi linškega binkoštnega programa načrt programa, ki so ga nato nemški »Volksrati« sprejeli za podlago in je bil izpopolnjen v poznejši velikonočni program. Tudi v visokih in najvišjih krogih je vsled vojnih dogodkov prodrlo mnenje, da brez Nemcev ali proti Nemcem ni mogoče vladati.

Grofa Clam-Martinica pozna iz delegacij kot povsem lojalnega, stvarnega politika, ki pa se je zlasti med vojsko prav poučil in smejo biti Nemci brez skrbi. Čakali bodo le njegovih dejanj.

Na koncu je govoril o prenovitvi države, o izločitvi Galicije ter poljsko-rusinskem vprašanju ostale Avstrije. Pri tem je opozarjal na spis, ki je za odpravo deželnih mej po vzorcu Prusije in Italije ter za ustanovitev kraljevine Avstrije, sestoječe iz sedem pokrajin; Koroška bi pripadala pokrajini »Južna Avstrija«, ki bi se ji pridružili samostojna kraljevina Galicija in novo kraljestvo »Ilirija«. To bi Avstrijo od morja popolnoma odrinilo. Za alpske Nemce je

predvsem važno vprašanje o bodočnosti Trsta. Tu je vendar precej pomisleka vredno, da je celo ugleden krščansko-socialni voditelj priuc Liechtenstein zato, da se to mesto izroči Slovencev! Govornik pa je zato, da je v interesu države, če se nemštvo na potu do Jadranskega morja utrdi, in upa sicer na to, da tudi Nemčija nikdar ne bo pripustila, da se nemštvo odrine od Jadranskega morja.

Nadaljno važno vprašanje je vprašanje o naseljevanju po vojski na južnem Tirolskem, pa tudi na Koroškem, odplačevanje vojnih dolgov itd. Zborovalci so izrazili Dobernigu zaupanje.

Vsenemec dr. Angerer.

Na shodu je govoril tudi vsenemec dr. Angerer, ki je kritiziral nemški Nationalverband, da dela polovičarsko. Boljše bi znali nemški »Volksrati«. Parlament se ne sme prej sklicati, dokler ni prej uveden nemški državni jezik, izločena Galicija, izvršena reforma poslovnika in razdelitev Češke v okrožja brez parlamenta, v katerem bi sicer Slovani imeli večino. Veselil se je, da je šel Koerber. Le močna vojaška oblast bo tudi na civilnem polju izvršila potrebno. Žalostno je, da naj bi se to izvršilo z imenom češkega fevdalnega grofa (Clam-Martinica); ali ne bi mogel izvršiti to kak nemški grof ali nemški minister? Rusinom se pred izločitvijo Galicije naj da narodnostni zakon, ker bi bili sicer izročeni Poljakom na milost in nemilost. (Če bi bil g. dr. Angerer dosleden, bi se moral tudi za Slovence tako zavzeti. Op. ured.) Odpraviti se mora skupno upravno telo Bosne in Dalmacije (tu je državno pravdnništvo v »Fr. St.« nekaj zaplenilo), pri čemer mora Dalmacija kajpada ostati pri Avstriji.

Govornik je mnenja, da bi morali cesarju predložiti tak nemški programatični spis in da bi morali po celem nemškem delu Avstrije do zadnje vasi razvneti pravi peticijski vihar. Je za popolno enakost z Ogrsko tudi glede kvote v

Podlistek.

Razni spomini.

(O priliki sporočila, da je umrl v ruskem ujetništvu vrl gospodar in domoljub Vincenc Simičič pd. Žihar iz Loče pri Beljaku.)

Grobovi tulijo — tako stoji v pesmi, ki jo je zložil pesnik ob smrti svojega mladega prijatelja. Grobovi tulijo, o kako zelo tulijo tudi zdaj. Kakor izstradani volkovi odpirajo svoja žrela in tulijo in iščejo plena, tako so zdaj neprestano odprta široka žrela grobov, in neprestano padajo vanje najboljše žrtve. Neprenehoma se odpirajo nova žrela in se spet zapirajo, ko so pogoltnila ubogo žrtev, pa se spet odpirajo in čakajo in tulijo — nemo in neslišno, a vendar tako grozno, da se vsi tresemo in trepetamo in postajamo že skoro neobčutiljivi ob teh obilnih žrtvah in izgubah.

»Spoštovana gospa! Pred enim letom sva bila skupaj z Vašim možem v Samarkandu. Bil je zdrav in vesel. Skupaj sva prišla v Taškent in si obljubila, da če eden izmed naju v ujetništvu umrje, drugi to sporoči dragim v domovino. Hudo mi je, da moram izpolniti to svojo žalostno dolžnost. Pred nekaj dnevi sem zvedel, da je Vaš mož umrl na neki bolezn. Pošiljam Vam in Vašim ljubim otrokom zadnje pozdrave Vašega umrlega moža in očeta. Umril je že po zimi.« — Ta karta je prišla iz Taškenta v Loče pri Beljaku 7. decembra 1916, ugasnila zadnje upanje uboge žene in potrdila žalostno slutnjo. Kajti tudi poslani denar je prišel nazaj in trinajst mesecev že ni nič pisal, in vendar je bil to človek, ki je znal jako spretno sukati pero.

Vincenc Simičič je bil vzoren gospodar in oče. Priden, marljiv in skrben, pa tudi ukaželjen, iz-

obražen in napreden. Dovzeten ali sprejemljiv za vse, kar nam je novejši čas prinesel lepega, dobrega in koristnega. Njegov oče — zdaj tudi že rajni oče — kakšna tragika usode — na smrt bolan, je zvedel žalostno novico o smrti svojega sina in je drugi dan 8. decembra tudi sam za vedno zatisnil trudne oči. — njegov oče torej je skoro s strahom opazoval veliko ukaželjnost svojega sina. Menil je: »S tem pa ne bo nič za gospodarstvo, vedno tiči le v knjigah.« In vendar kljub temu ali pravzaprav ravno zato je postal izvrsten gospodar.

Rajni Žihar, tako se glasi hišno ime, je veliko čital. In to ne površno in vihravo, temveč premišljeno in z razsodkom. Zato je imel tudi veliko korist od čitanja. Poleg knjig Mohorjeve družbe, katere dosmrtni ud je bil, si je preskrbel za študije in čitanje še številno drugih knjig. Posebno se je zanimal za zgodovino. Staretovo občno zgodovino Mohorjeve družbe je znal na pamet. V tem se je malokdo mogel meriti z njim, pa naj se je tudi ponašal, da je drgal klopi kake srednje šole.

Njemu pa je bila zgodovina res tudi »historia vitae magistra«, bila mu je učiteljica za življenje. Kako praktičen predmet bi bil ravno poduk v zgodovini, če bi se prav poučeval. »Nil novi sub sole« (nič ni novega pod solncem), in človek ostane vedno isti. Oblike se spreminjajo, narava pa ostane. Narava s svojimi postavami in zakoni. Kako bi se lahko učili iz zgodovine človeštva spoznavati in pravilneje presojati ljudi in ljudstva sedanosti in sklepati na prihodnost. Zgodovina bi nam bila velika učiteljica in vzgojiteljica.

Kako zanimiv in praktičen pouk bi bil to, če bi se poučevala zgodovina po šolah v tej smeri. Pa kdo bo kaj takega zahteval od naših šol!

Ali ni vse bolj važno in potrebno, da znaš spregati vsakovrstne grške aoriste, da veš kakšne mostove je delal — morebiti Mackensen? — ne, Julij Cezar, da znaš napamet toliko in toliko števil iz zemljepisja, zgodovine in literature, da umeš reševati jednačbe s tremi neznankami itd. Kratko, da ti preidejo »v meso in kri«, — kakor so se pogosto izvolili jako nazorno izraziti naši učeniki — vse te velezanimive, velepomembne in vporabne reči.

Pa oprostite, dragi čitatelji, če se moramo nemudoma zopet vrniti od teh premissljev in spominov k stvari. Kajti nič bi nam ne bilo bolj zoprno, kakor če bi vzbudili čustvo ali vtis, da profaniramo (onečašujemo) spomin blagega moža, pred katerim imamo globoko spoštovanje.

Govorili smo o temeljitem zgodovinskem znanju, ki si ga je pridobil blagi pokojnik. Rekli smo, da je bila njemu, v nasprotju s poukom zgodovine na naših srednjih šolah, zgodovina človeštva res »vitae magistra« (učiteljica za življenje). Kajti, če poznam usodo držav in ljudstev, če se s premislekom poglabim v vzroke njihove rasti in propadanja, je gotovo, da mora nekaj biti, kar je skupno zgodovini človeštva vseh časov. Kdor je izsledil te notranje vzroke, bo mogel boljše in samostojnejše presoditi tudi sedanji svetovni položaj, bo mogel do gotove meje s sigurnostjo sklepati na bodočnost. Mogel bo tudi sadove svojega znanja uporabiti za lastno življenje, ker, kar je dobro ali slabo za države in narode, to je dobro ali slabo tudi za posameznike.

A kakor je rajni Vincenc veliko čital, je treba posebno povdariti, da je čital, kakor že omenjeno, samostojno in s premislekom. Vedel je, da ni vsega verjeti dnevnemu tisku. Imel je

nagodbi, za kar pa bi prepustil Ogrom samostojno armado. Za bodočo „kraljevino Avstrijo“ zahteva zmanjšanje avtonomnih samouprav, deželne meje naj se opuste. Je za popolno skupno postopanje s krščanskimi socialci in v sedanjem času naj se ne povzroči kulturnega boja; „to bomo že pozneje napravili ali, če ne mi, naši otroci.“

Pripomnimo naj še, da je za izvajanja posl. Doberniga, zlasti pa še za nazore dr. Angererja na splošno zelo navdušen krščansko-socialni „Kärntner Tagblatt“, ki upa, da v bodočnosti za krščanske socialce, nemške nacionalce in vsenemce ne bo težko, najti se pri skupnem delovanju.

Nam pač ni treba posebej še povdarjati, da se s programom poslanca Doberniga in dr. Angererja ne strinjamo. Dokazala sta, da ju vojska ni nič izučila. Če bi preživela dve in pol leta skupno z našimi fanti in možakarji vse hude boje in težave na fronti, kakor marsikak Nemeč, s katerim naši branitelji živijo v popolnem sporazumu in zvestem tovarštvu, bi mogoče danes že drugače govorila. Značilno je tisto večno ponavljanje, da je v interesu države, če se izvede program, kakor sta ga razložila. Ta program pa sloni na temelju, ki nasprotuje državnim osnovnim zakonom, in vsebuje, v podobi povedano, misel: Nemškemu narodu groš, drugim narodom pa knof! Država naj se preustroji tako, da bode imel nemški narod povsod predprave in moč, drugi narodi pa naj bodo zavezani tako, da bodo odvisni od milosti nemške politike. Da bi tak program ne napravil monarhije močne in velike ter ne bi prinesel narodom notranjega miru in zadovoljnosti, je jasno. Edina popolna in do pičice izvedena enakopravnost vseh narodov brez vsakih privilegijev more uresničiti želje in hrepenenja vsakega resničnega avstrijskega patriota.

Države in mir.

Naš odgovor četverosporazumu.

Minister zunanjih zadev grof Czernin je 11. jan. izročil zastopniku Zedinjenih držav in evropskih nevtralnih držav ter papežu noto, v kateri c. in kr. vlada odgovarja na odklonitev miru:

Pod pretvezo, da je predlog za mir neodkritosrčen in brez pomena, so sovražne vlade odklonile predlog. Odgovorile so pa v taki obliki, da so onemogotile nanje naslovljen odgovor. C. in kr. vlada pa polaga važnost na to, da nevtralcem pojasni svoje misli. Sovražne vlade so se izognile premišljevanju, če je mogoče končati vojsko. Govorè vnovič o dogodkih, ki so povzročili vojsko, o namišljeni moči svojega vojaškega položaja in kaj da bi bili nagibi za ponudbo miru. C. in kr. vlada se ne mara vnovič pečati s predzgodovino vojske. Na kateri strani je krivda za vojno, je dovolj in neovržno dokazano.

Glede ultimata Srbiji je monarhija prej dokazala dovolj potrpežljivosti nasproti vedno bolj

poleg več drugih časopisov in časnikov naročen tudi dnevnik („Slovenca“), a vedno si je skušal ohraniti samostojno sodbo. To ni posebno lahko, ker rado se zgodi, in morebiti se to pri večini čitateljev tudi v resnici dogaja, da se popolnoma prepustimo pisatelju ali časnikarju in čitamo samo iz radovednosti, za zabavo in zaradi užitka. Posebno kakor človek, ki se je vdal navadi, da mora vsak dan toliko in toliko pokaditi, ali ki mora imeti v gotovem času svojo čašo kave, ali svoj kozarec vina, piva ali žganja. Tudi hlastno ali strastno čitanje časopisov podžiga živce in omamlja človeka.

„Ljudje hočejo čitati v časopisih novice in četudi sami vedo, da jih ni, hočejo vendarle, da jih jim časnikar poda in sicer v gotovi obliki. Ko čitajo, vedo, da čitajo neresnico, a so zadovoljni, samo da čitajo.“ (Kakor žganjar, ki, četudi ve, da pije strup, je vendarle zadovoljen, samo da pije.) Tako je nekdo nekoč prav primerno označil čitanje časopisov pri večini čitateljev. In vendar — tako se glasi drugi glas, „pomeni današnji način čitanja časnikov velikansko izgubo časa in je eden glavnih vzrokov, ki uničujejo spomin, raztresajo duha in ga delajo površnega.“

Razumljivo je, da je pokojni pri svojem obširnem in temeljitem znanju vedel veliko povedati. Imel je izvrsten spomin in poseben dar pripovedovanja. Povsod so ga radi poslušali. Bil je zelo priljubljen. V razgovoru, pa bodisi tudi z ljudmi, ki so bili drugačnih nazorov in prepričanja, je ostal vedno miren in hladnokrven. S tem je vplival veliko bolj, kot je to mogoče z vsiljivo prepirljivostjo in razburljivostjo. Šlo mu je le za stvar. In vendar, kako težko je pri razgovoru (diskusiji) ohraniti mir in odgovarjati ves čas mirno in stvarno. O tem piše neki nemški

sovražnim in napadalnim namenom in prizadevanjem Srbije, dokler grozni umor v Sarajevu ni onemogotil nadaljnega popuščanja.

Nepotrebno je tudi, razmišljavati o tem, na kateri strani je vojaški položaj močnejši, in se sme to mirno prepustiti javni sodbi. To vprašanje je sicer odločeno, če primerjamo, zakaj je začela ta in ona stran vojsko. Avstro-Ogrska in zaveznice od začetka niso začele vojske, da bi pridobile ozemlja, ampak le v obrambo; pri sovražnih državah je ravno narobe. Tako hočejo ob tla vreči in oropati avstro-ogrsko monarhijo, pridobiti Alzacijo-Lotarinško, razdeliti Turčijo in zmanjšati Bolgarijo. Mi smo svoje vojne cilje že dosegli, nasprotniki so pa danes bolj oddaljeni od svojih kot prej kdaj.

Trditev sovražnih vlad, da je mirovna ponudba le vojni manever, neodkritosrčna in brez pomena, je čisto samovoljna, brez dokaza. C. in kr. vlada in zvezne vlade so ponudile mir odkritosrčno in lojalno, ker so morale vendar pričakovati, da bo morda le sprejeta njihova ponudba, da povedo svoje mirovne pogoje, ko se začnejo pogajanja.

Pač pa nočejo spoznati vsebine predloga štirih zveznih sil nasprotniki, ker niso stavili protipredlogov. Če govorijo o vpostavitvi kršenih pravic in svobode, o „pripoznanju načela narodnosti“ in o „svobodnem obstoju malih držav“, zadostuje pokazati na žalostno usodo Ircev, Fincev, Burov, severne Afrike in na pestitev Grške.

C. in kr. vlada pred Bogom in človeštvom odklanja odgovornost za nadaljevanje vojske.

V mirnem zaupanju bodo zvezne sile nadaljevale boj za svojo pravico, dokler ne bo izsiljen mir, ki zajamči lastnim narodom obstoj, čast in svobodo razvoja in omogoči vsem evropskim državam, da v popolni enakopravnosti skupno rešujejo velike kulturne naloge.

Odgovor sovražnikov na Wilsonovo noto.

Vlade četverosporazuma odgovarjajo v skupni noti na noto Zedinjenih držav. Izjavljajo, da se s ponosom klanjajo visokemu mišljenju, s katerim je navdana ameriška nota in se z vsemi željami pridružujejo načrtu, ustanoviti ligo (zvezo) narodov, s čimer bi bila zagotovljena mir in pravičnost na svetu. Pogoj zato je zadovoljiva ureditev sedanjega prepira. Države četverosporazuma želijo mir, a menijo, da je danes še nemogoč mir, ki bi jim zagotovil popravo, povrnitev in jamstvo za bodočnost. Na jasnem so si o izgubah in trpljenju vsled vojske, odklanjajo pa zanje odgovornost.

Ne dvomijo o sklepu ameriške vlade, ogniti se tudi le navideznosti, da bi tudi samo moralno podpirala odgovornega povzročitelja vojske. Zavezniške vlade si štejejo v dolžnost, izreči se na najbolj prijateljski, a tudi najbolj jasen način proti temu, da bi se glede odgovornosti v preteklosti in jamstev za bodočnost postavljale obe stranke v isto vrsto.

Dejstvo je, da sta nas Nemčija in Avstrija

vseučiliški profesor, ki označuje tozadevno cele narode, sledeče: „Diskutirati se moremo učiti pravzaprav samo od Angležev. Le-ti govorijo o stvari mirno in stvarno. Nemeč se prepira, Lah zmerja, Francoz olepšuje, in časih ima vsak izmed njih vse tri napake.“

Blagi pokojnik je skrbel tudi za druge. V svoji rojstni vasi Loče je ustanovil ljudsko knjižnico in jo sam vodil. Ustanovil je tudi izobraževalno društvo. Bil je več let načelnik podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. V ljudski knjižnici je ustanovil posebni mladinski oddelek in po svoji moči skrbel, da bi mladina, namesto posedala po gostilnah, se izobraževala in iskala razvedrila v pošteni zabavi. Bil je rodoljub ne le v besedah, temveč tudi v dejanju. Tu ni štedil z delom, trudom in denarjem. Udeleževal se je tudi političnega in narodnega življenja v okviru državnih postav in je s svojo mirno prevdarnostjo imponiral vsakomur. Pri vsem se je držal misli, kakor jih zapisuje „Domoljub“ v svoji 47. št. od 23. nov. 1916: „Mi nikogar ne črtimo; naj imajo, kar imajo; a nam naj puste, kar je našega! To je naša zemlja in mi ne zahtevamo drugega, kakor da se moremo na svoji zemlji prosto razvijati.“

Da, to je bil mož, cel mož, in škoda, škoda, da ga ne bo več nazaj. Šel je za svojim sosedom in prijateljem pd. Virtom, ki je že prvo leto vojske dal svoje življenje za cesarja. Doma pa plakata za mladima gospodarjema dve mladi vdovi in prezgodaj osiroteli otroci. — O globočina bogastva modrosti in spoznanja božjega! Kako nerazumljive so njegove sodbe in kako nepojmljiva njegova pota! Kdo pač more spoznati misel Gospodovo? (Sv. Pavel Rimljanom.)

hoteli napasti, da si zagotovite nadvlado v Evropi in gospodarsko nadvlado nad svetom.

Predsednik Wilson želi, da naj vojskujoče se države odkrito naznanijo svoje vojne cilje. Zavezniki lahko odgovore na to brez težkoč. Njihovi cilji so znani. Podrobno jih bodo razložili, ko se začnejo pogajanja. Ti vojni cilji vsebujejo vse potrebno: V prvi vrsti obnovitev Belgije, Srbije, Črne gore in dolžne jim odškodnine, izpraznitev zasedenih ozemelj na Francoskem, Ruskem, Romunskem s pravičnimi odškodninami, reorganizacijo (novo uredbo) Evrope, jamstvo za trajno vladanje, ki sloni na spoštovanju narodnosti in pravic vseh malih in velikih narodov, nadalje tudi teritorialne (deželne) pogodbe in mednarodne ureditve, ki naj varujejo meje na kopnem in na morju pred neupravičenimi napadi, povrnitev provinc in pokrajin, ki so bile nekaj odvezete zaveznikom s silo ali proti volji prebivalstva, osvoboditev Italijanov, Slovanov, Čehov in Slovakov izpod tujega jarma, osvoboditev prebivalstva, ki se nahaja pod krvavim tiranstvom Turčije, odstranitev turške države iz Evrope. Nameni ruskega carja glede Poljske so jasni in objavljeni v proklamaciji, katero je izdal na svoje armade.

Zavezniki hočejo iztrgati Evropo brutalni poželjivosti pruskega militarizma, nikdar pa niso imeli namena uničiti nemške narode.

Složno bodo nastopali z vso silo, da zmagovito končajo to vojsko.

Kako je z vojsko.

Proti Rusom in Romunom se ob Seretu nadaljuje ofenziva. Hudi boji so v gorovju zapadno od srednjega Sereta, južno od Tirguloana, kjer skušajo Rusi z močnimi protisunkmi, pridobiti zopet nazaj izgubljene postojanke. Boje se namreč, da bi jih tam ločili. Glavni boj pa se vrši za trdnjavo Galac, ki leži na severnem bregu Donave, blizu izliva Sereta v Donavo. Iz Sofije se poroča, da je trdnjava ves čas pod ognjem topov. Galac je zelo važna postojanka. Če pade, je za Ruse bojna črta ob Seretu nezdržljiva in postane prost tudi vhod do spodnjega Pruta. Operacije proti Galacu napredujejo. V naskoku je bila zavzeta vas Vadeni, južno od Sereta. Turške čete so v naskoku zavzele vas Mihalea, na južnem bregu Sereta, zapadno od izliva te reke. Rusi skušajo z močnimi protiofenzivnimi sunki pri Nomoloasi izboljšati svoj položaj, dosedaj brezuspešno.

Uradno se je bilo poročalo, da so na macedonskem bojišču v podporo Bolgarov posegle v boj pri Ohridskem jezeru tudi naše čete. Imele so uspeh in se je za Sarraila položaj na tem krilu poslabšal.

Zapadno od Rige je ruska ofenziva ponehala, ali začasno, ali pa je doživela sploh konec, se še ne da presoditi.

Na primorski fronti ni večjih bojev in Italijani samo čakajo, le artiljerija deluje silno.

Na francoski fronti ni večjih bojev, le artiljerija deluje mestoma živahno.

Politični pregled.

Grška se je udala.

Grška je sprejela zahteve četverosporazuma in se menda premeščanje čet in materijala vrši v redu. Kljub temu pa četverosporazum ni zadovoljen, češ da se je Grška zahtevam sicer uklonila, da pa njen odgovor ni dovolj natančen in jasen. Vlada je sicer obljubila, da bo izpustila zaprte Venizeliste, pa ne pove kdaj. Blokada Grške bo trajala tako dolgo, pravijo sovražniki, dokler ne bodo izvedene vse zahteve. Iz Aten se poroča, da se je Grška obrnila na Wilsona s posebno noto, v kateri se mu zahvaljuje za njegov trud za dosego miru. Grška kljub svoji dobri volji, da ostane nevtralna, največ in hudo trpi.

Državni zbor.

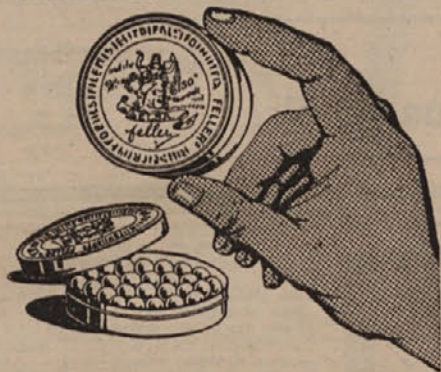
Z Dunaja poročajo, da se sestane zbor sredi marca. Izvolil bo predsedstvo, zaslišal cesarjevo prisego ter izvolil odbore in delegacijo. Nato bi bile sklicane delegacije, državni zbor pa bi bil sklican začetka maja.

Vlada in stranke.

Ministrski predsednik grof Clam-Martinić sprejema zastopnike raznih strank. Najprej je sprejel zastopnike nemškega Nationalverbanda. Razložili so mu nemške zahteve glede preureditve Avstrije. Nato je konferiral ministrski predsednik z zastopniki združenih čeških strank. Razpravljalo se je o sklicanju državnega zbora in o novem državnozbornem pravilniku.

Fellerjeve želodec krepeče, lagodno odvajalne rabarbarske kroglice z zn.

„ELSA-KROGLICE“

odpravijo zapeko.

Predvojne cene: 6 škatlic franko 4 K 40 h. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Čez 100.000 zahvalnih pisem. II-a

Dnevne vesti.

Cerkvene vesti. Zadnjič smo poročali, da naj pošiljajo č. g. duhovniki štipendije in festis suppressis na kn. šk. ordinariat. Medtem je kn. šk. ordinariat določil, da naj se ti štipendiji pošiljajo na župni urad v Žrelcu. — Na župnijo Pokrče je prezentiran vlč. g. Matej Weiss, kapitelški kanonik v Gospa-Sveti, in na župnijo Višprije vlč. g. Jožef Huber, provizor istotam.

4¹/₂ milijarde V. vojnega posojila. Petega vojnega posojila je bilo v Avstriji podpisane, kolikor je dosedaj bilo mogoče ugotoviti, 4.412 milijonov.

Minister za prehrano Anton Höfer je imenovan za generalmajorja.

Odlikovanje. Z ozirom na naše zadnje poročilo o odlikovanju g. Ivana Krajnc se nam dodatno piše: G. poročnik-računovodja Krajnc je bil odlikovan z zlatim zaslužnim križcem na traku hrabrostne svetinje, ker je z nevarnostjo za lastno življenje dosegel rešitev svojega stotniškega poveljnika in 3 od plaza zasutih tovarišev. G. Krajnc je doma v Podhodu pri Dobrlivasi in je sin posestnika pd. Silana.

Vojaški dom za tuberkulozne v Tenčah. Otvoritev doma za tuberkulozne vojake se je morala odložiti zavoljo slabega vremena, ker bolnikov v slabem vremenu ne gre prevažati. Zdravnik vodja doma je g. dr. Hölzl, oskrbuje ga pa „Rdeči križ“.

Zopetno prebiranje v letih 1898, 1897, 1896, 1895, 1894, 1893 in 1892 rojenih črnovojniških zavezancev, ki stanujejo v celovškem mestnem okolišu, se vrši brez ozira na njihovo domovinsko pristojnost dne 23. januarja 1917 v gostilni „pri Buchenwaldu“ v Celovcu, začeti ob dveh popoldne. Za okraj celovška okolica bodo prebiranja dne 23. januarja za občine sodnega okraja Borovlje in za občine Trnjavas, Trdnjavas, Dhorše, Kriva Vrba, Šmartin pri Celovcu, Št. Tomaž, Škofiče in Žrelce; dne 24. januarja za občine Vetrinj, Št. Rupert, Št. Peter pri Celovcu, Grabštanj, Hodiše, Kotmaravas, Bilčovs, Žihpolje, Gospa Sveta, Otok, Šmartin na Dholici, Medgorje, Blatograd, Zg. Vesca, Otmanje, Št. Peter a. B., Pokrče, Ponfeld, Poreče, Radiše in Tigrče. Za vse občine bo prebiranje „pri Buchenwaldu“, začetek vsakokrat ob 7. uri zjutraj.

Ljudsko žibanje v l. 1916. V Celovcu je bilo v mestni župniji sv. Ilja leta 1916. 50 rojstev (1915 pa 63), porok 72 (83), umrlo jih je 98 (108), od vere jih je odpadlo 12 (13). V predmestni župniji pri Sv. Lovrencu je bilo leta 1916. rojenih 78 (1915 pa 86), porok 48 (103), umrlo jih je 136 (157), od vere so odpadli 3 (6). V stolni župniji sv. Petra in Pavla je bilo leta 1916. 67 rojstev (1915 pa 108), porok 68 (87) in umrlo jih je 100 (106).

Vrba ob jezeru. (Rdeč Križ.) Št. Jakobska posojilnica v Rožu je poslala invalidnemu, vdovskemu in sirotinskemu zakladu podružnice Rdečega križa rožeškega sodnega okraja v Vrbi lepo svoto 200 K. Blagim dobrotnikom se izreka s tem iskrena zahvala.

Št. Janž v Rožu. Pri Hranilnici in posojilnici v Št. Janžu v Rožni dolini se je od raznih strank podpisalo 71.200 K petega vojnega posojila.

Djekše. (Petega vojnega posojila) se je pri hranilnici na Djekšah podpisalo 62.000 K. Podpisali so samo ljudje kmečkega stanu, in sicer vse na petinpolletne državne zakladnice.

Trg. Tukajšnje orožništvo je naznanilo sodišču dekle Marijo Trost, ker se je vsled njene malomarne pazljivosti dete v vreli vodi hudo opeklo.

Patergassen. Čevljarski pomočnik Rikard Florian je bil aretirán, ker je ukradel gonilni jermen, vreden 549 K.

Ujeta Rusa. Orožniki so v Gospa-Sveti prijeli dva iz nekega ujetniškega tabora na Ogrskem pobegla ruska vojna ujetnika in ju oddali vojaški oblasti v Celovcu.

Sele. (Razno.) V. vojnega posojila smo podpisali v naši občini 24.500 K, za malo in revno občino dovolj lepo svoto. V preteklem letu je bilo rojenih pri nas samo 12 otrok, umrlo je 21 ljudi, poroke ni bilo nobene, obhajil pa je bilo 4935. — Od jeseni sem smo bili Selani skoro popolnoma odrezani od sveta, ker se je cesta med Bajtišami in Borovljami v Plazu zopet močno pogreznila, da je bilo še s praznim vozom komaj mogoče priti čez. Sedaj je za silo napravljen nov del ceste, ki bo pa držal le do spomladi. Težko že čakamo, da bi se vendar enkrat že začela graditi nova cesta iz Borovelj v Sele, za kar bi bil sedaj pripraven čas, ker bi se za delo mogli porabiti vojni ujetniki.

Kneža. (Požar.) V pondeljek, dne 8. t. m., je zvečer začela greti hiša posestnika in cerkvenega ključarja Marka Glabonjata pd. Haberla v Kneži. Ogenj je prišel skoz dimnik. Ker je bil hud veter, je bilo naenkrat v plamenu vse poslopje. Zgorela je hiša in veliko gospodarsko poslopje z vso opravo in z vsemi spravljanimi pridelki, posebno veliko žita in krme. Z največjo težavo se je še dala rešiti živina. Gospodar je že eno leto v vojski, ne da bi bil dobil kedaj kak dopust. Z zavarovalnico v tem dragem času še mala polovica škode ne bo poravnana. Ker je posestvo še hudo zadolženo in nima dosti lastnega lesu, zato je izdatna in hitra pomoč usmiljenih dobrotnikov nujno potrebna. Bog naj obilno poplača vsakemu darovalcu in ga varuje enake nesreče.

Brnca. (Občni zbor podružnice čebelarskega društva) se je vršil na Štefanovo pri Prangerju v Zmotičah. Iz podanih poročil je razvidno, da društvo kljub slabim časom še prospeva. Število udov je naraslo na 23 (od 19 v preteklem letu). Za vpoklicane delajo doma ostali starejši udje, za sladkor nam poskrbi neutrudljivi g. načelnik Josip Jekl v Apačah, ki mu izraža občni zbor priznanje in zahvalo. Marsikaj bi bilo seveda še storiti za pravi napredek v tukajšnjem čebelarstvu, posebno gmotne podpore nam manjka. A stvar vendar le napreduje in ima, kakor upamo, prav lepo prihodnost.

Brnca. (Na Ruskem umrl) je naš sosed Janez Poglič pd. Plošč v Zmotičah. Za njim žaluje vdova in dva fantka po štiri in dve leti stara. Za mladim Ploščem žalujejo tudi vsi njegovi sosedi, ker je bil zelo mirnega, blagega srca. Za njim žalujejo pa tudi njegove bučelice, ki jim je zelo zvesto stregel in ki jih je prav posebej priporočal svoji ženi, ko je jemal slovo. Naj v miru počiva v daljni tuji Rusiji!

Pozdrave z bojišča. V strelnem jarku 7./1. 17. Čeravno nas obdajajo okrog in okrog štrleče skale in velika množina snega v tem gorovju, vendar še naš slovenski duh ni izumrl. Včasih si še celo zapojemo kako mlo slovensko pesem, kar polentarje najbolj razsrdi, ko jih preveč zebe. Božične praznike smo opravljali seveda bolj žalostno kakor doma, a srca naša in misli so bile vedno pri Vas. Vsem bralcem in bralkam „Mira“ kličemo: Bog vas živi! Srčne pozdrave vsem podjunkskim Slovincem in Slovenkam pošiljajo: Miha Kačnik, Urban Sadjak, Val. Rožej, Jakob Müller in Franc Grabner.

Kotlje. (Slovo zvonov.) Dne 9. t. m. so vzeli od nas slovo zvonovi naši: 2 iz župniške cerkve in 3 od podružnice pri Sv. Mohoru. Največji tehta 12 q, vsi skupaj pa 23 q. Belo oblečena dekleta in velika množica ljudij jih je kljub skrajno slabemu vremenu spremila do Guštanja. Smo se pač težko od njih ločili, in ko so jim naše pevke zadnjikrat zapele v slovo, so stale vsem solze v obeh. Ker mogoče pesem zanima še druge, jo tukaj podajamo:

Zvonovi, zvonite!
Zakaj zdaj molčite?
Iztrgan vam jezik,
odvzet vam je glas.
Ne boste zvonili,
nas k delu budili,
za vedno, za vedno
zapuščate nas.

Zvonovi, zvonite!
zakaj zdaj molčite?
So s stolpa vas vzeli
in vrgli na tla.
Ne boste zvonili,
nas v cerkev vabili,
povzdigali k Bogu
vi naš'ga srca.

Zvonovi, zvonite!
zakaj zdaj molčite?
Zleteli ste 'z line,
zdaj greste od nas.
Ne boste zvonili,
nedelje znanili,
oh, kak' je veselo
nas klical vaš glas.

Poje se po napevu: „Ko dan se zaznava, danica priplava“, vendar se bolje sklada, ako se vzame 2. del napeva za začetek, 1. del pa za konec.

O kol'krat zvonili,
h pogrebu spremili
ste ljube in drage,
ki šli so od nas.
Ne boste zvonili —
h pogrebu spremili
dan's z žalostnim srcem
mi bodemo vas.

Še bomo spomnili
na glas se vaš mili,
k'ne bomo, ne bomo
več slišali vas.
Oj, z Bogom idite,
nam mir prinesite,
to zadnja je želja,
k'jo 'mamo do vas.

Vas bojo zdrobili,
v kanone prelili,
nosili sovragom
vi bodete smrt.
Le močno gromite,
dobro zadenite,
da kmalu naš zlobni
sovražnik bo strti.

Poziv!

Izmed beguncev s Primorskega, ki so nad vse težko prizadeti po vojni, so marsikateri našli zavetišča po mestih in večjih krajih dežele, tako zlasti v Trstu ali pa v sosednjih deželah, na Kranjskem in Koroškem, pri sorodnikih in prijateljih, kjer, navezani na vzdrževalne prispevke in na skromni zaslužek, životarijo v največjem pomanjkanju. Vsled nastopivšega mrzlega zimskega časa se je položaj teh ubogih družin le še poslabšal, ker jim manjka potrebnih sredstev, da bi si nabavile tople zimske obleke in obutve. Če je bila njih usoda že itak nad vse žalostna, pa so ti reveži sedaj vsled neprijetnosti zimskega časa še bolj prizadeti.

Da tu po možnosti pomagamo ter po svojih močeh ublažimo bedo teh nesrečnih rojakov, posvedujoč jim na ta način naše pristrčne simpatije in naše iskreno sočutje, je pač človeška in patriotična dolžnost nas vseh.

Podpisani se zato v trdni zavesti, da njihov apel ne bo ostal brez odmeva, obračajo do javnosti z nujno prošnjo, da bi se darovala za uboge begunce razna oblačila, perilo in obutev. Gotovo so mnogi v položaju, da bi mogli odstopiti to ali ono, kar je za nje neporabno, beguncem pa bi bilo v veliko korist. Z majhnimi žrtvami se vrši tu lahko dobro delo resnične ljubezni do bližnjega.

Vsakovrstne take darove sprejema v Trstu komité za begunce v ulici Navalni št. 1. Izven Trsta pa naj se taki darovi oddajajo begunškim komitejem (tako v Kopru, Ajdovščini, v Cerknem), ali pa, kjer takih komitejev ni, občinam.

Trst, 5. januarja 1917.

Dr. baron Fries-Skene,

c. kr. namestnik v Trstu in v Primorju.

Dr. Faidutti,

deželni glavar goriško-
gradiščanski.

Dvorni svetnik Lasciac,
predsednik upravne
komisije za Istro.

Slovenke v Romuniji.

G msgn. Rafko Kozák piše našemu uredniku iz Bukarešte z dne 4./1. 1917:

Dragi prijatelj!

Po trodnevni cesti prišel sem iz Sibirja ravnokar sem noter. Bilo je 24. 12. in sem se veselil, da morem na Božič maševati. Moji vojaki so tudi hoteli k maši; našel sem jih na poti, iskali so kakšno katoliško cerkev. Odpeljal sem jih v najbližjo — bivšo frančiškansko, ki se še sedaj imenuje baratija — po ogrskih frančiškanih — Barat — cerkev je že bila precej polna, ampak za moje vojake se je še našlo prostora. Pri glavnem oltarju je imel mašo neki župnik, ki se je rešil iz rok Romunov in prišel sem. Jaz torej pri malem oltarju opravim svoje tri sv. maše. Po maši molim tri češčena Marija s svojim Lojzkom po slovenski; začudil sem se pa, ko pridem pred svoj hotel ter me neka dekla po slovenski pozdravlja, roke ljubi, in je polna veselja, da vidi duhovnika, ki zna slovenski. Vprašal sem jo, odkod je to zvedela, pa mi odgovori, da je bila v cerkvi in je čula slovensko molitev; čakala je Lojzka, ko je šel iz cerkve in je z njim šla k hotelu, dokler nisem v zakristiji končal molitve in sem se z župnikom razgovarjal. — Pripovedovala mi je, da je tukaj dosti Slovenk, nekatere so bile tudi vjete, ker je bilo prepovedano drugače govoriti kot romunski, one pa niso znale. Pretrpele so v ječi dosti.

Lojzek je prišel zvečer ves rumen ter pripovedoval, da je bil pri punčah v gostih, da so ga pogostile prav božično. Ena njih ima tukaj svojo mater, pri nji prebivajo tudi druge, ki delajo nekakšne preproge iz slame ter zaslužijo 5 kron na dan. — Drugi dan sem imel pri maši celo slovensko kolonijo; prosili so me za spoved, ker se niso mogli več mesecev spovedati. Izpolnil sem jim željo na dan sv. Janeza, ter sem bil ganjen vsled njih odkritosrčne pobožnosti. Lojzek je seveda vsak dan popoldne šel u vizite k svojim zemljankam. — Tako mi je slovenska molitev privabila nove ovčice in Lojzku nekolikrat dobro malico ali večerjo. — Zadovoljstvo na vseh straneh. — Prav srčne pozdrave Tebi in vsem znanec.
Tvoj Rafko.

Koroški gospodar.

Zvezda vodnica v tekočem letu. Kolikor mogoče veliko živeža pridelati v tekočem letu ne glede na čisti dobiček, mora biti cilj kmetov v sedanjem času. Kdor se tega ne zaveda, še ne pozna resnosti časa. Patriotizem na jeziku ni nič, je le fraza. Vsak dan se čuje, da sovražniki ne upajo več zmage z orožjem, ampak zmage z izstradanjem. Če bi to bilo, bi padla krivda na obdelovalce zemlje, ker le obdelana zemlja rodi

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.

živež. Kot vojak da vse, da brani mejo, tako naj obdelovalec zemlje žrtvuje vse, da zemlja da kruha.

Dobra oskrba polj na pomlad, pa ne mehanično razdeljevanje na zimo je zagotovilo ljudski prehraniti. Nekaj posebnega je, da se pri nas večinoma še le pri žetvi spomnijo, da morajo vsi ljudje jesti imeti. Posledica temu je, da so potem tako pičle porcije. Ko bi na vigrad pri setvi tako natanko in strogo šlo kot jesen pri cenitvi pridelkov, bi gotovo ne bilo toliko tožb,

Na Nemškem imajo posebne učiteljice, da pospešujejo perutninarstvo, pri nas pa še za poljedelstvo in živinorejo nimamo kaj podobnega. Ni več gospodarskih tečajev ne predavanj, ne gospodarskega lista, sploh nobene duše, ki bi osamljeni gospodinji šla z dobrim svetom na roko, kako naj uravna gospodarstvo, da bode zadovljiv pridelek. Od kod naj pride potem obilna žetev? Setvene in žetvene komisije pa so več ali manj le na papirju. Saj ni navadno ljudi, ki bi imeli časa dovolj pobrigati se za gospodarstva drugih v zadostni meri. Potem se pa zvali vsa krivda na vreme in črve. Bojna fronta ina svoje oficirje in generale, ki zastopijo svoj posel. Ravno tako bi jih rabila tudi gospodarska fronta. Tega pa ni; zato gre tako trdo. Upajmo, da bode novi minister za ljudsko prehrano v tem storil, kar je mogoče. Kot oficir ve, da mora biti vse od kraja do konca urejeno, potem pa je uspeh zagotovljen.

Premije za večji poljski pridelek. Vojak dobi priznanje za izvanredno hrabro zadržanje pred sovražnikom. Prav je! Hrabrost se zahteva od vsakega moža, izvanredna pa zasluži hvale in priznanje. Isto načelo pa bi moralo veljati tudi v notranji fronti. Pošteno delo se zahteva po pravici od vsakega, izvanredno pa zasluži posebnega priznanja. To načelo velja tudi za kmetijstvo. Pošteno delo, ki zagotovi navaden pridelek iz zemlje, je vsakega dolžnost, izvanredna skrb in mogoče tudi gmotne žrtve pa zaslužijo izvanredno pohvalo. Zasluži je pa ne samo gospodar, ampak vsi, ki delajo v obratu. Torej tudi priznanje vsem. Najbolj zaželjeno priznanje bi za sedanji čas gotovo bil večja porcija. Torej ali dati kmetu prostost, da prosto razpolaga s tem, kar je več kot redno pridelal, ali pa za isti pridelek višjo ceno. Slednje pa bi poslu ne prineslo nagiba za večje delo. Celokupnost bi imela le dobiček. Ugovor pa, da bi le veleposestva imela korist, ne velja, ker smo mnenja, da če boljše gospodari velepo-

sestvo, tudi zasluži več. Izvedba pa bi ne bila nemogoča in sicer pravična. Za vsak okraj se ve povprečen pridelek zadnjih let. Za vsako kmetijo pa velikost njenega polja in travnikov; tudi kakovost je znana. Seveda tisti, ki so zanemarjali dosedaj zemljo, bi imeli malo upanja do obilnejše žetve, torej tudi do priznanja ne.

M. Planinšek.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.
Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Kajža z zemljiščem se da v najem v Ločah pri Vrbi ob jezeru. Mesečna najemnina 20 K. Več pove Leo Weiß, Vetrinj, Koroško.

„Prehladne strupe“ označuje veda dosedaj še bolj malo znane provzročevalce protinskih bolečin. Revmatične bolečine se tedaj najbolje odstranjajo s pokončevanjem teh „prehladnih strupov“ in se nam to najbolje posreči z močnim vtiranjem bolečih mest s Fellerjevim oživljalnim fluidom iz rastlinskih esenc z znakom „Elsa-fluid“. Masirati se mora z „Elsa-fluidom“ tako dolgo, da koža tekočino docela vsrka in bode na bolečih mestih kri živeje krožila in postanejo vsled tega bolečine manjše. — Fellerjev „Elsa-fluid“ je najboljši in najpriljubljenejši sredstvo za vtiranje, obenem je pa tudi jako ceno, ker stane 1 steklenica samo 42 vinarjev. — Predvojne cene: Po pošti se pa ne more poslati manj kot 12 steklenic in stanejo iste poštnine prosto 6 kron. 48 steklenic stane 20 kron. Edino pristen se naroča fluid pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvatska), kjer se lahko naroče tudi Fellerjeve lagodne odvajajoče rabarbara-kroglice z znakom „Elsa-kroglice“, 6 škatljic poštnine prosto za 4 K 40 vin. Te kroglice vedno točno učinkujejo in so priljubljene starim in mladim, če jih enkrat preskusijo. (—i—)

100 litrov domače pijače

osvežujoče, slastne in žejo gasi se lahko vsakdo sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškati hruševce, poprovi metovec, pomarančevce, prvenčevce, višnjevec. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se lahko pije polti hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma ali žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 10— franko po povzetju. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delazmožnost nič ne trpi.

Jan. Grollich, Engel-drožerija, Brno 638, Moravsko.

Vino

belo in rdeče,
od 56 litrov naprej
po 2 K 80 h, 3 K
in 3 K 40 h liter

razpošilja po povzetju **A. Oset**, p. **Guštanj**.

500 kron

Vam plačam, če moj pokončevavec korenin „Elsa-Balsam“ ne od-trani Vaših kurjih ošes, bradavic in trde kože v treh dneh brez bolečin. Cena lončkov z zajamčujočim pismom K 1.50, 3 lončki K 4.—, 6 lončkov K 6.50. — Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem. — **Kemény, Kaschau** (Kassa), I., poštni predal 12/17 (Ogrsko).

Hišo

z zemljiščem se vzame v najem. Oglasila do 1. marca 1917 sprejema **Franc Ribnikar** pd. **Blatnik, Svetnavas, Koroško**.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi **oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu**.

Hranilnica in posojilnica za Sv. Lenart pri Sedmih studencih in okolico

r. z. z. n. z.

vabi na svoj

XXIV. redni občni zbor

ki se bo vršil

na **Svečnico**, dne **2. februarja 1917**

ob **3. uri popoldne**

pri „**Majarču**“ v **Št. Lenartu**

s sledečim sporedom:

1. Odobrenje računa za l. 1916.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev načelstva in nadzorstva.
4. Znižanje obrestne mere.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Hočete biti od revmatizma, skrnine, protina v kolku korenito ozdravljeni?

Na tisoče že ozdravljenih!

Bolečine v členih in sklepkih, otekli udje, pohabljeni roke in noge, pikanje, bodenje, nategovanje v raznih delih telesa, celo oslabelost oči so posledice revmatične in protinove bolezni.

Za ozdravljenje Vam ponujam naravni izdelek!

Nobene splošnega sredstva, ampak zdravilo, kakor je nudi bolnemu človeštvu dobra mati narava.

Vsakemu brezplačno za poizkušnjo.

Pišite mi takoj, pošljem Vam svoje sredstvo in svoj poučen spis zastonj. Boste moj hvaležen pristaš.

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta, VI. oddelek 253.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavnica: K 8.000.000.

Rezerve: K 1.000.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.
Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo,
Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.